

Yargıtay 11. HD., E. 2021/1326 K. 2022/3365 T. 25.4.2022

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 11. Hukuk Dairesi

Esas No.: 2021/1326

Karar No.: 2022/3365

Karar tarihi: 25.04.2022

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

bilirkişi raporu • karşı dava • kesin süre • usuli kazanılmış hak

kazanılmış hak

MAHKEMESİ :FİKRİ VE SINAİ HAKLAR HUKUK MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada Ankara 4. Fikri ve Sinaî Haklar Hukuk Mahkemesi'nce bozmaya uyularak verilen 26.10.2020 tarih ve 2019/242 E. - 2020/347 K. sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, davalı ...'in 2013/98068 sayılı "Bolulu Tatlıcım + şekil" ve 2013/98066 sayılı "Bolulu Kurabiyecim + şekil" ibareli 30. sınıf emtiayı kapsayan markaların tescili için başvuru yaptığını, müvekkilinin başvurulara, 556 sayılı KHK'nın 7/1-a, c, maddeleri gereğince ve "BOLULU ÇİKOLATA" ve "BOLU ÇİKOLATASI" ibareli markaları uyarınca itiraz ettiğini, itirazın haksız olarak reddedildiğini, müvekkilinin "BOLÇİ" ve "BOLU ÇİKOLATASI" ibarelerini tescilsiz biçimde kullanarak 556 sayılı KHK'nın 8/3 maddesi gereğince önceye dayalı hak sahipliği elde ettiğine dair mahkeme kararlarının bulunduğunu ve kararların Yargıtay incelemesinden de geçerek onandığını, müvekkili markalarının tanınmış olduğunu, davalının müvekkiline ait tanınmış markaya iltibas oluşturacak şekilde marka tescil başvurusunda bulunmasının kötünliyetin göstergesi olduğunu ileri sürerek, YİDK'nın anılan kararlarının iptaline, tescil edilmiş olması halinde diğer davalı markalarının hükümsüzlüğüne karar verilmesini istemiştir.

Davalı TPMK vekili, kurum kararının usul ve yasaya uygun olduğunu savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Davalı ... vekili, davacının tanınmış markasının "BOLÇİ" ibareli marka olduğunu, başvuru markaları ile davacının tanınmış markası arasında iltibasın oluşmayacağını, davacının itiraza dayanak tescilli markalarının da hükümden düştüğünü, davacının önceye dayalı hakkının da bulunmadığını savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, Dairemizin bozma ilamı ve tüm dosya kapsamına göre; aralarında fiili hizmet sınıfında uzmanın bulunduğu bir heyetten rapor alınmasına ve davacı vekilinin bu kapsamda ek bilirkişi ücreti yatırmamasına karar verildiği, ancak davacının kesin süreye rağmen ek avansı yatırmadığından bilirkişi deliline dayanmaktan vazgeçtiği kabul edilerek, Yargıtay bozma ilamındaki bozma kararının davalılar lehine olduğundan davalı tarafın 2013/98068 başvuru sayılı "Bolulu Tatlıcım+Şekil" ibareli markasına yönelik Türk Patentin 2015-M-5125 sayılı YİDK karar ile davalı tarafın 2013/98066 başvuru sayılı "Bolulu Kurabiyecim+Şekil" ibareli markasına yönelik Türk Patentin 2015-M-5132 sayılı YİDK kararına karşı, davacı

itirazları kanıtlanmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Dava, YİDK kararının iptali ve markanın hükümsüzlüğü istemine ilişkin olup, mahkemece, davacıya verilen kesin süreye rağmen ek gider avansının yatırılmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davaların kısa zamanda sonuçlandırılması, adaletin bir an önce tecellisi için, taraflarca veya Mahkemelerce yapılması gereken bir kısım adli işlemler sürelerle bağlanmıştır. Bilindiği üzere bu sürelerin bazılarını kanun bizzat belirlerken bir kısmını işin özelliğine, tarafların durumlarına göre belirlemesi için hakime bırakmıştır. Kanuni süreler açıkça belirtilen ayrıcalıklar dışında kesindir. Bu nedenle karar tarihinde yürürlükte olan HMK'nın 90. maddesinde belirtildiği gibi kanunun tayin ettiği süreler hakim tarafından azaltıp çoğaltılamaz. Buna karşın, HMK 94. maddesine göre hakimin belirlediği süreler ise kural olarak kesin değildir. Hakim tayin ettiği süreyi henüz dolmadan azaltıp çoğaltacağı gibi, süre geçtikten sonra da tarafın isteği üzerine yeni bir süre tanıma yoluna da gidebilir. Bu takdirde verilen ikinci süre kesindir. Hakim kendi belirlediği sürenin kesin olduğuna da karar verebilir. Kesin sürenin tayin edilmesi halinde, karşı taraf yararına usulü kazanılmış hak doğacağı da kuşkusuzdur. Hemen belirtmek gerekir ki, ister kanun, isterse hakim tarafından tayin edilmiş olsun kesin süre içerisinde yerine getirilmeyen bir işlemin bu süre geçtikten sonra yerine getirilmesine yasal olanak yoktur. Böylece kesin sürenin kaçırılması; o delile veya hakka dayanmamak gibi ağır sonuçları birlikte getirmekte, bazen davanın kaybedilmesine dahi neden olmaktadır. Bu itibarla, geciken adaletin de bir adaletsizlik olduğu düşüncesinden hareketle, davaların yok yere uzamasını veya uzatılmak istenmesini engellemek üzere konan kesin süre kuralı, kanunun amacına uygun olarak kullanılmalı, davanın reddi için bir araç sayılmamalıdır. Öncelikle, kesin süreye ilişkin ara kararı her türlü yanlış anlaşılmayı önleyecek biçimde açık ve eksiksiz yazılmalı, yapılacak işler teker teker belirtilmelidir. Bunun yanında verilen süre yeterli, emredilen işler, gerekli ve yapılabilir nitelik taşımaları, ayrıca hakim süreye uyulmamanın sonuçlarını açıkça anlatmalı, tarafları uyarmalıdır.

Somut olayda, mahkemece, 09.10.2019 tarihli celsede Dairemizin bozma ilamı kapsamında bilirkişi raporu alınmak üzere belirlenen bilirkişi ücretinin yatırılması için davacı vekiline 2 haftalık kesin süre verilmiş, davacı vekilince de 2 haftalık kesin süre sonrasında 23.01.2020 tarihinde gider avansı yatırılmıştır. Her ne kadar davacı vekilince kesin süre bittikten sonra masraf yatırılmış ise de, masrafın kesin sürenin verildiği celse ile bir sonraki celse arasında yatırılmış olması nedeniyle davacı vekilince celse atlanmasına ve yargılamanın uzamasına sebebiyet verilmediğinden mahkemece, kesin süre içinde bilirkişi masrafının yatırılmadığı gerekçesiyle ispatlanamayan davanın reddine karar verilmesi yerinde görülmemiş, kararın temyiz eden davacı yararına bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile kararın davacı yararına BOZULMASINA, ödediği peşin temyiz harcının isteği halinde temyiz eden davacıya iadesine, 25/04/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.